

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 13Pc/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120202121
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Minárik
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2022:3120202121.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš vo veci navrhovateľa: Z. Š., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. O. J. I., K. E. XXX, XXX XX E., proti matke: E. Š., J.. XX.XX.XXXX, G. U. F. XX/XX-X, XXX XX O. J. I. a otcovi: F.. Z. Š., J.. XX.XX.XXXX, G. U. F. XX/XX, XXX XX O. J. I., o určenie materstva k navrhovateľovi, takto

rozhodol:

I. Súd návrh z a m i e t a .

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

III. Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť štátu trovy konania v sume 6,11 Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet Okresného súdu Veľký Krtíš.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal určenia, že jeho matka je neznáma, alternatívne určenia materstva dosiaľ neznámej, no súdom zistenej, matky k svojej osobe. V podanom návrhu uviedol, že dňa 03. 04. 1979 navrhovateľa podľa rodného listu dieťaťa, hlásenia o narodení dieťaťa i správy o novorodencovi porodila E. Š., toho času už vydatá za F.. Z. Š.F., na pôrodníckom oddelení v nemocnici v llave. V malej, rukou písanej správe o novorodencovi zo dňa 10.04.1979 sa píše, že stav dieťaťa po pôrode bol dobrý, teda - bez priduseného pupočníkom (asfyxie), vnútrolebečného krvácania, či iných poranení, čo sú možnosti popôrodného stavu novorodenca, vymenované v časti „stav dieťaťa po narodení“ na obale záznamu o zdraví dieťaťa a mladistvého. V časti „Priebeh tehotenstva a pôrodu“ na obale uvedeného záznamu sa uvádza, že pôrod bol včasný, samovoľný (spontánny) a začal sa záhlavím dieťaťa. To isté sa spomína aj vo veľkej, na stroji písanej, správe o novorodencovi zo dňa 10.04.1979, kde je ešte udané bodové hodnotenie životaschopnosti novorodenca ako najvyššie (Apgar skóre: 10/10). V rozpore s uvedeným sa v závere lekárskej správy z neurologického vyšetrenia dieťaťa (navrhovateľa) zo dňa 10. 06. 1981, ktoré viedla S.. Ň., uvádza, že dieťa trpí Frustnou paraparézou (to jest obrnou, náhle sa objavujúcou ako dôsledok niečoho) dolných končatín centrálného typu, Detskou mozgovou obrnou so psychomotorickou retardáciou (so zaostávaním v duševnom a pohybovom vývoji), a to ako dôsledok popôrodného stavu dieťaťa, spôsobeného, ako v perinatálnej anamnéze (v predchorobí tesne pred pôrodom a počas neho), píše S.. Ň.M., dysfunkciou (nedostatočnosťou) plodovej vody, ktorej, zrejme, počas pôrodu ustali pôrodné sťahy, čím sa pôrod stal preťahovaným. Dysfunkciu plodovej vody S.. J. spomína na základe nejakého popisu, ktorý bližšie neurčuje, teda, či ide o správu nejakého lekára, napr. pôrodníka, alebo opis rodiča, prítomného pri vyšetrení dieťaťa. Tiež v prepúšťacej správe z hospitalizácie na psychiatrickom oddelení v nemocnici v Pezinku zo dňa 10.06.2008, v časti osobná anamnéza (predchorobie), je uvedené, že pôrod pacienta (navrhovateľa) bol proťahovaný (preťahovaný), a že, počas pôrodu, došlo k jeho priduseniu (asfyxii) pupočníkom. Odborná spisba ako príčinu Detskej mozgovej obrny či ľahkej mozgovej nedostatočnosti dieťaťa uvádza, okrem iného, hlavne ťažkosti

rodičky a dieťaťa pri pôrode, ako napríklad preťahovaný pôrod, pridusenie dieťaťa pupočníkom alebo vážne zranenie matky a plodu pred pôrodom, či počas neho. Deti, počas pôrodu pridusené pupočníkom, sa rodia s bodovým hodnotením životaschopnosti novorodenca (Apgar skóre) veľmi nízkym. I matka s otcom mu opakovane tvrdili, že matkin pôrod bol veľmi ťažký, preťahovaný a že pri ňom hrozilo úmrtie matky a dieťaťa, a to i kvôli neschopnosti ženskej a pôrodnej lekárky, S.. D. A., ktorá pomáhala pri pôrode. Dieťa s pupočníkom dvakrát obtočeným okolo jeho krku bolo druhou slučkou pupočníka zakaždým vťahované naspäť, matka bola úplne vyčerpaná a dieťa takmer zadusené. Len čo navrhovateľovi matka takto opíše svoj prvý pôrod, zvykne dodať, že, keď ho konečne porodila, začala sa hneď po pôrode alebo až neskôr, o tri roky, obávať, že jej dieťa bolo po pôrode vymenené za iné. Ako dôvod týchto svojich obáv uvádza, že po troch rokoch od pôrodu zistila, že navrhovateľ má inú krvnú skupinu ako ona i jej muž, čo je však podľa S.. K., ktorému sa vtedy matka zverila so svojimi pochybnosťami, v poriadku, lebo je bežné, že ak otec a matka majú krvnú skupinu A, ich dieťa môže mať krvnú skupinu O. Matka zvykne tento svoj opis uzavrieť slovami: „Ale, aj keby si nebol môj syn, aj tak som tvoja matka, lebo ja sa o teba starám / lebo ja som ťa vychovala.“ Ďalej uviedol, že vo vyjadrení k návrhu navrhovateľa na vyslovenie prípustnosti zapretia otcovstva dieťaťom zo dňa 30. 07.2014 (uvedený návrh Okresný súd Trenčín pod sp. zn. 18C/71/2014 rozsudkom zo dňa 08.09.2014, zamietol) obaja jeho rodičia uvádzajú: „tento lekár (S.. Z. K.) naozaj po siedmych hodinách pôrodu prišiel pomôcť a priviesť nášho syna na svet. Tento lekár, rodinný príbuzný, v tej dobe mal pohotovostnú službu v llave a ja manžel som mu zavolať, aby sa išiel pozrieť na sálu, lebo manželka dlho rodila a bál som sa o ňu a naše dieťa. ... Pupočník mal (syn) dvakrát obtočený, to je pravda, pretože hneď po pôrode mne matke to lekár, ktorý s pôrodom pomáhal, povedal. Povedal mi aj to, že druhá slučka ho zakaždým vťahovala späť, preto som syna dlho rodila, okolo 7 hodín, ale pridusený nebol, to mi lekárka s lekárom hneď po pôrode povedali.“ Tieto tvrdenia v danom vyjadrení sa však otec podľa zápisnice o pojednávaní počas súdneho pojednávania dňa 08. 09. 2014. poprel, keď uviedol: „Čo sa týka pôrodu, ako navrhovateľ uvádza, bolo to tak, že v daný deň, keď sa mal navrhovateľ narodiť, som stál na vrátnici nemocnice v llave, keď po určitom rase ku mne pristúpil S.. K.Č., ktorý je mojim bratrancom, a oznámil mi, že sa mi narodil zdravý syn. Nato som odišiel domov a bol som šťastný.“ Podľa matkinho opisu svojho prvého pôrodu i obdobia po ňom, je možné, že odmietla porodiť dieťa, o ktorom sa predpokladalo, že sa vďaka jej nižšie uvedenému úrazu - v čase jej prvého tehotenstva, narodí ťažko duševne postihnuté a ona nechcela vychovávať takého dieťa. S.. K.F., možno, vzal na seba namiesto S.. A., zodpovednosť za to, že sa dieťa nenarodí živé. Hlavičku dieťaťa, ktorá mohla byť väčšia pre opuch (vodnatieľku - hydrops) mozgu a celého tela - kvôli rozkladu červených krviniek dieťaťa (o tom nižšie), spustil z rúk a tá mu odvisla. pričom sa zlomili slabé väzy dieťaťa. Druhou možnosťou je, že matka po svojom nižšie uvedenom úraze predčasne porodila svoje dieťa, ktoré pri (alebo po) pôrode zomrelo, a v čase, keď sa malo riadne narodiť, si osvojila dieťa, krátko predtým privezené do nemocnice v llave. Toto dieťa mohol v nemocnici prijať S.. K., otcov bratranec, lekársky ho vyšetriť a odovzdať jeho dnešnej matke. Príbeh o hrôzostrašnom pôrode dieťaťa, ktoré údajne zachránil S.. K., len slúži na zakrytie úmrtia predčasne narodeného dieťaťa a jeho nahradenie iným dieťaťom, ktoré sa, vraj, ťažko rodilo. Matka totiž navrhovateľovi v minulosti niekoľkokrát vravela, že v dobe, keď ho čakala, prežila niekedy v zime roku 1978 či 1979 dva úrazy, jeden ľahší a jeden ťažší. Prvý úraz sa jej stal keď išla do práce a jej sa na ceste šmyklo a spadla na brucho. Druhý úraz bol väčší a nebezpečnejší, keď raz schádzajúc po primrznutých schodoch domu a nesúc misu plnú špinavej vody, ktorú chcela vyliať na dvore, sa jej, opäť, šmyklo, a ona spadla s misou na schodoch rovno na brucho. Podľa odborníkov pri tomto a podobných úrazoch môže dôjsť k pretrhnutiu plodového obalu a k predčasnému pôrodu dieťaťa, alebo i k odlúpeniu sa plodového lôžka od steny maternice a k upchatiu ciev plodového lôžka krvnými zrazeninami a následne k narušeniu činnosti lôžka (to jest k obmedzeniu prívodu kyslíka a živín do tela plodu a odvodu splodín z neho). Dieťaťu v maternici sa preto nedostáva potrebné množstvo kyslíka a živín, v jeho tele sa hromadí kyslíčnik uhlíčitý a iné splodiny, následkom čoho dieťa v matke zomiera. Ak nezomrie, a prežije, je veľký predpoklad, že sa narodí ťažko duševne postihnuté, lebo mozog vždy najviac trpí nedostatkom kyslíka. Ďalej poukázal na skutočnosť, že vzťah jeho matky k nemu bol od ranného detstva do 19tich rokov veľmi nejednoznačný (otec ho odmietal od malička a vždy mu dával najavo, že ho nepokladá za svojho syna). Od 19 rokov, keď sa navrhovateľ chcel od rodičov osamostatniť a začal odmietaať ich názory, predstavy a spôsoby (hlavne náboženské), mu už i matka začala dávať jasne najavo, že ho nepovažuje za svoje dieťa. Neskôr dosiahli, že bol v roku 2000, 2001 a 2002 proti svojej vôli umiestnený na troch psychiatrických oddeleniach. Rodičia sa snažili aby bol pozbavený svojprávosti, čo sa im nepodarilo. Skutočnosť, že už veľa rokov bojuje so silnými depresiami a veľmi vysokým krvným tlakom, na ktoré sa musí liečiť, navrhovateľ nepopiera. Ich hlavnou príčinou je trvalé, stále sa stupňujúce, duševné a telesné násilie jeho rodičov od ranného detstva do jeho 23 rokov (bitie a ponižovanie otcom a citové vydieranie matky), zlé zázemie a strach

o budúcnosť. V jeseni roku 2013 navrhovateľ navštívil Matričný úrad v Ilave, aby zistil, či F. Z. Š. a jeho žena, E. Š., V.Á. U., sú skutočne jeho rodičia. V rozhovore so samostatnou referentkou Matričného úradu v Ilave, prebral možnosť výmeny matkinho prvého dieťaťa po jeho narodení v nemocnici v Ilave tak, ako mu to matka často spomínala. Keďže táto možnosť sa zdala byť téměř vylúčená, prebrali ešte možnosť nezákonného osvojenia si dieťaťa jeho dnešnými rodičmi. Zrazu sa ho úradníčka spýtala: „A nežije vaša rodina v Nemecku?“ ... „Viete, asi pred 15 - 20 rokmi, ma navštívila istá pani, ktorá tvrdila, že jej, kedysi, bolo unesené dieťa do Nemecka, kde si ho, potom, nezákonne osvojili cudzí ľudia.“ Po jeho návrate domov zašiel na internet ku kamarátovi a do vyhľadávača Google zadal slová „Germany / Deutschland“ a meno „I.“. To meno patrilo, dnes už nebohému pánovi V.V. H. I., bývalému profesorovi učiacemu kedysi navrhovateľovu matku na gymnáziu. Neraz sa vyjadrila v tom zmysle, že obaja mali spolu dosť blízky vzťah, a že profesor bol kedysi i veľkým kamarátom jej staršieho brata. Keď matka navrhovateľovi občas rozprávala, aký to bol dobrý človek, pár krát pritom spomenula, že navrhovateľ otca nikdy nemal. Že navrhovateľ otca nikdy nemal, vravela viackrát (a to i bez spojitosti s pánom Vajnorským) nielen navrhovateľovi, takže tento si okolo roku 2008 začal namýšľať, že H. I. by mohol byť jeho otcom. S týmto svojim predpokladom ho navrhovateľ niekoľko krát oslovil a keďže sa menovaný nikdy k tomu jasne nevyjadril, navrhovateľ si myslel, že sa len snaží vyvolať dojem, že by mohol byť jeho otcom. Navrhovateľa napadlo, že H. I. by mohol mať nejakú rodinu v Nemecku, ktorá by mohla mať nejaký vzťah ku navrhovateľovi. Na jeho veľké prekvapenie navrhovateľ na internete našiel akéhosi podnikateľa, Z. I., žijúceho v Nemecku, ktorého podoba s navrhovateľom sa mu zdala dosť veľká. Preto s ním spojil a vysvetlil mu, že hľadá svojich pravých rodičov a spýtal sa ho, či nemá vedomosti o niekom z jeho rodiny, kto kedysi stratil svojich rodičov, žijúcich teraz v Nemecku. Sprvu bol pán I. ochotný sa o veci s navrhovateľom rozprávať, dokonca mu prezradil aj nejaké veci o svojom pôvode (ako sa volali jeho rodičia, kde a kedy sa narodil, atď.), no, keď chcel vedieť viac, odmičal sa. Podobne i jeho príbuzní, ktorých navrhovateľ tiež neskôr oslovil. Záverom navrhovateľ o. i. poukázal na skutočnosť, že matka i otec dodnes tvrdo odmietajú jeho návrhy na zistenie ich príbuznosti pomocou anonymného i súdnoznaleckého vyšetrenia DNA, a to napriek skutočnosti, že bol ochotný náklady uvedeného vyšetrenia uhradiť.

2. Matka vo vyjadrení k návrhu uviedla, že s podaným návrhom nesúhlasí. K okolnostiam pôrodu uviedla nasledovné: „Môjho syna Z. som porodila pri S.. A. dňa 03.04.1979 v F.. Prepúšťala ma S.. S. dňa 10.04.1979. Potvrdzujem to aj kópiou prepúšťacej správy, ktorú mi poskytol môj gynekológ. Pretože som syna rodila trochu dlhšie, môj manžel mal o mňa obavu, keďže to bolo naše prvé dieťa (máme ešte štyri dcéry) a zavolaal svojmu bratrancovi, detskému lekárovi S.. Z. K.i, ktorý mal aj vtedy pohotovostnú službu, aby sa o mne informoval ako prebieha pôrod. Toto mi povedal môj manžel. Ja viem len to, že S.. K. prišiel na pôrodnú sálu a povedal sestričke, aby sa mi zvalila na brucho a vtedy som porodila syna. Potom mi pani doktorka povedala, že je zdravý a v poriadku. A povedala mi, že mal pupočník obtočený dvakrát okolo krku, preto pôrod trval dlhšie. Tá druhá slučka ho vťahovala späť a tým, že sa mi sestrička zvalila na brucho, mi to pomohlo. Toto si pamätám zo svojho pôrodu. Ostatné príbehy okolo pána doktora K. sú vymyslené.“

3. Navrhovateľ vo vyslovení sa k vyjadreniu matky (na čl. 87 a nasl. spisu) na svojom podanom návrhu zotrval. Doplnil, že otcovstvo pána I. k svojej osobe krátko po vzájomných rozhovoroch vylúčil. Túto možnosť však neskôr v ňom oživil (terajší) otec, keď len pár týždňov po tom, čo sa na konci augusta roku 2013 objavila v televízii a na internete správa, že po vážnej chorobe, zomrel dlhoročný odborový predák. V.. H. I. (23.08.2013), sa otec navrhovateľa spýtal: „Vieš, čo sa stalo?“ Navrhovateľ: „Neviem. Čo také?“ Otec: „Zomrel tvoj otecko.“ „Áno? A to je kto?“, spýtal sa navrhovateľ. „Ty nevieš? No predsa. H. I.“ Uvedenú situáciu sa navrhovateľ rozhodol riešiť súdov cestou, kde otec na pojednávaní dňa 8.9.2014 vyhlásil, že sa priznáva, že sa vtedy vyjadril dosť nevhodne a že si z navrhovateľa len uťahoval. V predmetnom konaní navrhovateľ úspešný nebol.

4. V písomnom podaní na čl. 120 spisu obaja rodičia navrhovateľa uviedli, že navrhovateľa jeho matka porodila dňa 3.4.1979 v Ilave a následne ho vychovali. Ostatné vyjadrenia navrhovateľa zodpovedajú jeho psychickým diagnózam.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 4.12.2020, z ktorého neúčasti na matka i otec ospravedlnili. Obaja poukázali na zlé dopravné spojenie do mesta Veľký Krtíš (nemajú auto a cesta spojmi trvá s prestupmi viac ako 5 hodín) a matka osobitne aj na svoj zlý zdravotný stav (začiatkom týždňa ju odvážala záchranka). Z dôvodu, že žiaden z menovaných nežiada pojednávanie odročiť, súd vec na uvedenom

pojednávani prejednal aj v ich neprítomnosti. Navrhovateľ na tomto pojednávaní o.i. uviedol „Z tvrdenia žalovanej o jej prvom pôrode, ktorý sa odohral pred štyridsiatimjedem rokmi aj pol v nemocnici v Ilave vyplýva, že keď sa jej muž prítomný v danej nemocnici, kde práve žalovaná rodila, nevedel dočkať konca tohto pôrodu, zavolať svojmu bratrancovi S.. K., slúžiacemu v ten večer na detskej pohotovosti v nemocnici a požiadal ho, aby išiel na pôrodnú sálu zistiť, ako prebieha pôrod jeho ženy. A ten, aká náhoda, prišiel práve vo chvíli, keď ženská pôrodná lekárska S.. A. nebola schopná viesť tento pôrod a tak sa jeho vedenia ujal S.. K., ktorý nikdy predtým ani potom pri pôrode nepomáhal a nikdy na vedenie pôrodu nemal žiadne oprávnenie. Žalovaná doslova píše, že len čo doktor vošiel do pôrodnej sály, prikázal prítomnej pôrodnej sestre, aby sa žalovanej zvalila na brucho, vďaka čomu žalovaná konečne porodila. Odkiaľ doktor vedel, čo sa v sále deje a čo má pri ťažkom pôrode žalovanej robiť, keď tam predtým nebol a nemal ani právo do pôrodu zasahovať? Prečo o pomoc hociktorého dostupného lekára nachádzajúceho sa vtedy v Ilavskej nemocnici nepožiadala doktorka A., riadiaca pôrod žalovanej, ale tohto lekára tušiac, že sa niečo zlé deje, musel na sálu poslať muž rodičky? Chce snáď žalovaná povedať, že jej muž čakajúci v nemocnici na koniec pôrodu vytušil, aký ťažký boj jeho práve rodiaca žena zvädza a S.. K. oslovený mužom rodičky prišiel pomôcť S.. A. zrovna vo chvíli, keď to bolo najviac treba? Pochopil by som, že muž žalovanej bol so svojim bratrancom S.. K. M. S.. A. vopred dohodnutý, že keď príde čas pôrodu jeho ženy bude tento lekár pripravený v prípade potreby pomôcť, ale potom nechápem, prečo daného lekára nedala zavolať S.. A. ale ho musel zavolať muž rodičky? Ak si žalovaná tento neuveriteľný priebeh iba nevymyslela, potom jej prvý pôrod, ktorý sa odohral za veľmi zvláštnych okolností, vzbudzuje veľké pochybnosti.“

6. Uznesením č.k. 13Pc/17/2020-133 súd do konania ustanovil znalca z odboru genetika, odvetvie analýza DNA a uložil mu určiť, či E. Š. možno vylúčiť ako biologickú matku navrhovateľa a v prípade ak je nemožno vylúčiť ako matku navrhovateľa určiť hodnotu pravdepodobnosti materstva.

7. V písomnom podaní na čl. 152 spisu označenom „Žiadosť o vysvetlenie“ navrhovateľ žiadal znalca vysvetliť mu dôvod, pre ktorý mu znalec odmietol vysvetliť skutočnosti potrebné na to, aby on ako osoba povinná uhradiť jeho náklady na jeho cestu k nemu vedel, prečo je znalcom požadovaný preddavok na jeho cestu z Bratislavy do Šiah, v pomere jeho cesty z Bratislavy do Dubnice, ktorá je o päťtinu vzdialenosti a o štvrtinu času kratšia, ako cesta z Bratislavy do Šiah, viac ako o jeden a pol násobok vyšší, čo sú údaje na ktoré má ako účastník konania právo. Žiadal vysvetliť tiež, preto ho znalec ako žalobcu a povinnú osobu nepožiadal o vyjadrenie súhlasu s jeho vycestovaním k žalovanej do jej bydliska za účelom odobratia jej telesnej vzorky a preto to vykonal bez jeho vedomia a súhlasu, prečo nebol znalcom ani súdom upovedomený o jeho jednaní so žalovanou prv, ako mu súd uložil povinnosť uhradiť náklady na vycestovanie k žalovanej, prečo nepožiadal Okresný súd Veľký Krtíš o lekárske potvrdenie žalovanej, riadne potvrdzujúce jej zlý zdravotný stav, pre ktorý sa údajne nemohla dostaviť ku znalcovi za účelom odberu jej telesnej vzorky. Ďalej žiadal o vysvetlenie, prečo znalec mu navrhuje stretnutie s ním, s osobou, ktorú vôbec nepozná, kdesi na odpočívadle v okolí Nitry, na akomsi odľahlom a jemu neznámom mieste, prečo navrhuje miesto ich stretnutia čo možno najďalej od miesta, kde dnes navrhovateľ býva, prečo znalcovi prekáža vycestovať za navrhovateľom do oblasti, kde dnes žije a prítomnosť známych ako svedkov navrhovateľ na celom úkone odberu jeho telesnej vzorky, keď mu podobné veci neprekážali v prípade žalovanej, ku ktorej vycestoval bez jeho vedomia a súhlasu, prečo sa znalec spýtal navrhovateľa, či by mohol vycestovať do Nových Zámkov a tam sa s ním stretnúť, keď navrhovateľ vyjadril jasnú snahu stretnúť sa so znalcom v bližších Šahách či vo Veľkom Krtíši a žiadal o vysvetlenie výpočtu nákladov takejto cesty, nakoľko sa mu zdali premrštené, prečo bez najmenších výhrad prejavil ochotu vycestovať k žalovanej do miesta jej bydliska a jej nenavrhol stretnutie niekde na odpočívadle, či inom odľahlom, prázdnom a neznámom mieste v okolí mesta Dubnica nad Váhom, kde žalovaná býva a pričom ak sa jedná o navrhovateľa, tak podľa jeho tvrdení znalec sa zdráha vycestovať ku nemu na iné miesto ako to, ktoré je pre navrhovateľa dostupnejšie, známejšie a bezpečnejšie. V podaní navrhovateľ tiež uviedol, že sa mu zdá, ako keby znalec dostal súhlas od žalovanej vycestovať za ním len na miesto, ktoré si želá on. Ďalej sa domáhal od znalca vysvetlenia, prečo mu napísal, že s ním jedná nenáležite, keď požiadal o vysvetlenie niektorých z vyššie uvedených skutočností, na čo má on ako osoba povinná právo a teda vysvetlenie, ktoré môže len zvýšiť dôveryhodnosť znalca v očiach navrhovateľa i opodstatnenosť jeho požiadaviek napriek tomu, že znalec podľa tvrdenia navrhovateľa niekoľkokrát vo svojich e-mailových listoch, zaslaných na adresu navrhovateľa, vyjadril ochotu byť čo možno najviac ústretový k osobe, ktorej má odobrať telesnú vzorku, potrebnú na vypracovanie posudku a zároveň sa domáhal vysvetlenia, prečo znalcovi údajne prekáža, že navrhovateľ chce mať riadne odôvodnený a zdokladovaný každý krok vykonaný ním alebo súdom v jeho právnej veci o určenie materstva, hlavne čo sa týka odberu

telesných vzoriek, keď všetky úkony spojené s vypracovaním posudku platí on a z prvotného konania znalca i súdu je podľa navrhovateľa zrejmé, že sa snaží vyhnúť tomu, aby ho oboznámil s postupom voči protistrane. V podaní ďalej navrhovateľ uvádza, že nechce súdneho znalca z ničoho obviňovať, ani sa ho ničím dotknúť, no vzhľadom na jeho veľmi zlé skúsenosti s príbuznými, ktorí ho v minulosti, trikrát bezdôvodne, proti jeho vôli, dali odviezť na psychiatriu, tiež dlhoročnú snahu žalovanej vyhnúť sa riadnemu vyšetreniu DNA, zlých skúseností so súdmi SR i niektorými lekármi z odboru psychiatria ho napadlo, či dôvodom toho, že mu ako miesto stretnutia a odberu telesnej vzorky znalec navrhuje, posledne údajne pod určitou vyhrážkou, akési odľahlé, väčšinou prázdne a neznáme miesto, značne vzdialené od terajšieho bydliska navrhovateľa, nie je náhodou to, že „jeho“ príbuzní sa možno so znalcom dohodli na tom, že sa na toto miesto dostavia aj oni, aby tu, bez prítomnosti svedkov, vyvinuli na neho nátlak, aby sa vzdal svojej žaloby o určenie materstva, prípadne aby ho, pomocou polície, prinútili dať sa odviezť na psychiatrické oddelenie, ako sa o to v minulosti niekoľkokrát úspešne pokúsili, keď chcel vedieť od nich pravdu o svojom pôrode, ktorý sami často spochybňovali. Návrh znalca na stretnutie na odpočívadle v okolí Nitry a vykonanie odberu telesnej vzorky na tomto odľahlom a dosť prázdnom mieste sa tak navrhovateľovi vidí veľmi zvláštny. Navrhovateľ ďalej v podaní poukázal na to, že dcéra žalovanej, Z. O. Š. mu prostredníctvom Facebooku napísala správu: „maminka vyšetrenia DNA podstúpila, teraz je rad na Tebe, tak sa dostav tam, kde Ti sudca alebo súdny znalec nariadil. Mamina sa nemôže nikam tak ďaleko dostavovať, pretože má veľmi vážne zdravotné problémy, potvrdení lekármi. Ty si zdravý, k Tebe nemusí nik cestovať, tak choď tam, kde treba“ a keďže Z. (dcéra žalovanej) na neho tlačí podobne ako znalec, podľa navrhovateľa tak z uvedeného vyplýva, že jeho rodina sa zrejme dohodla so znalcom na tom, že mu navrhne také miesto odberu jeho telesnej vzorky, ktoré si želá ona, pritom jeho rodina neplatí žiadne náklady znalca na vypracovanie posudku. Poukázal ďalej na to, že Okresný súd Veľký Krtíš nepokladal za potrebné upovedomiť ho ako žalobcu o jednaní žalovanej so znalcom, požiadať ho o vyjadrenie súhlasu s vycestovaním znalca k žalovanej, vyzvať žalovanú, aby predložila lekárske potvrdenie preukazujúce jej zlý zdravotný stav a zaslať toto potvrdenie jemu ako žalobcovi, zaslať mu oznámenie o tom, či vzali na vedomie jeho žiadosť o vysvetlenie, aký je stav vybavenia tejto žiadosti a prečo toto všetko súd nevykonal skôr ako mu uložil povinnosť uhradiť náklady znalca na vycestovanie k žalovanej. Na základe uvedeného je tak podľa názoru navrhovateľa zrejmé, že súd ho ako osobu povinnú neberie celkom vážne a je asi celkom zbytočné, aby žiadal o výmenu súdneho znalca, o postupe ktorého začína mať vážne pochybnosti, navyše ak podľa jeho názoru je pravdepodobné, že vo veci konajúci sudca, súdny znalec a žalovaná, ktorej materstvo k jeho osobe sa má určiť, sa môžu vždy dohodnúť na spoločnosť postupe v jeho právnej veci, bez jeho vedomia a súhlasu. Vyššie uvedený postup súdu a znalca, v ktorom podľa navrhovateľa ho ako osobu, ktorá má hradiť všetky náklady spojené s vypracovaním posudku, zjavne obchádzajú, vzbudzujú v ňom dosť vážne pochybnosti o otvorenosti a nestrannosti znalca i súdu.

8. Uvedené podanie súd podľa obsahu posúdil jednak ako navrhovateľom uplatnenú námietku zaujatosti znalca, o ktorej rozhodol uznesením č.k. 13Pc/17/2020-163 zo dňa 26.5.2021 tak, že súdny znalec (z dôvodov bližšie špecifikovaných v tomto uznesení) nie je vylúčený a zároveň by predmetné podanie mohlo byť aj námietkou zaujatosti voči „súdu“. Predmetné podania okrem námietok smerujúcich voči znalcovi však neobsahuje náležitosti podľa § 52 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), a to proti komu smeruje (konkrétny sudca, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent...), keď navrhovateľ má pochybnosti o zaujatosti „súdu“ a vo vzťahu k súdu neobsahuje ani uvedenie kedy sa navrhovateľ o dôvode vylúčenia dozvedel. Zároveň sa v bode 3 odôvodnenia tohto podania namieta výlučne procesný postup súdu. Preto na predmetné podanie pokiaľ sa jedná o časti namietajúce zaujatosť súdu zákonný sudca neprihliadol a vec nadriadenému súdu nepredložil (§ 52 ods. 2 veta druhá a tretia CSP a § 53 ods. 3 CSP).

9. Po tom čo bol vo veci podaný znalecký posudok, navrhovateľ v písomnom vyjadrení k uvedenému znaleckému posudku (na č.l. 242 a nasl. spisu) sa s uvedeným posudkom nestotožnil. Považoval ho za nekompletný a nepreskúmateľný, keď v ňom chýba príloha s nálezom vyšetrenia, t.j. tabuľka so 16 STR systémami v reťazoch skúmaných dvoch DN-kyselín, i porovnanie týchto úsekov, na základe ktorých znalec dospel k záveru znaleckého posudku. Znalecký posudok je v rozpore s § 17 ods. 4 písm. e/ a d/ a ods. 5 zákona č. 382/2004 Z.z.. Navyše spochybnil proces odoberania vzorky matke, keď uviedol: „Ako možno overiť, že znalec mimo svojho pracoviska, v byte žalovanej (matky) skutočne vykonal odber jej vzorky?“ Tiež žiadal aby súd nariadil znalcovi vrátiť zaplatený preddavok v sume 450 Eur z titulu škody, ktorú mu znalec nepreskúmateľným a podvodným posudkom spôsobil a aby súd ustanovil iného znalca do konania.

10. Následne súd požiadal ustanoveného znalca o doplnenie znaleckého posudku o prílohy potrebné na zabezpečenie preskúmateľnosti záverov znaleckého a po jeho doručení vytyčil pojednávanie na 19.1.2022. Matka písomným podaním na č.l. 283 spisu ospravedlnila svoju neúčasť na tomto pojednávaní zo zdravotných dôvodov a požiadala aby v prípade, že jej účasť na pojednávaní je nutná, realizoval pojednávanie na Okresnom súde v Trenčíne. Zároveň uviedla, že sa s podaným znaleckým posudkom stotožňuje. Z dôvodu, že súd nepovažoval výsluch matky na pojednávaní za nutný, vec prejednal aj v jej neprítomnosti. Zároveň súd prejednal vec aj v neprítomnosti otca, ktorý svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil, a to vychádzajúc s §§ 30 a 31 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“) v zmysle ktorých po začatí konania postupuje súd tak, aby bola vec v čo najkratšom čase prejednaná a rozhodnutá, a to aj vtedy, ak sú účastníci nečinní.

11. Navrhovateľ na predmetnom pojednávaní v prvom rade vzniesol námietku zaujatosti voči zákonnému sudcovi „konajúcemu, s najväčšou pravdepodobnosťou, pod vplyvom žalovanej a jej rodiny“. Svoje presvedčenie, že sudca je zaujatý, navrhovateľ získal „postupne, počas jeho konania vo veci, naposledy v predvečer pojednávania, vytyčeného Okresným súdom vo Veľkom Krtíši na deň 19. 01. 2022, keď som sa pripravoval na pojednávanie, opätovne som skúmal postup sudcu z jeho uznesení či rozhodnutí vo veci, i postup ním určeného znalca, V.. F. X., K..“. Námietku zaujatosti odôvodnil tým, že sudca sa jednoznačne zastáva znalca v uzneseniach, ktoré tento sudca vydal, ďalej, že súd ospravedlňuje neúčasť žalovaných na tomto konaní. V tejto súvislosti si navrhovateľ myslí, že medzi žalovanými (matka a otec) a sudcom existuje nejaká komunikácia, hoci si myslí, že nie je priama, nakoľko sudca zrejme pozná názor rodičov navrhovateľa na uvedenú vec, hoci vypočutí neboli. Pokiaľ sa o dôkazy o komunikácii sudcu a rodičov navrhovateľa, takými to navrhovateľ nedisponuje. Ďalším dôvodom námietky zaujatosti je, že si sudca neoveril skutočnosti uvedené v navrhovateľovom vyjadrení k znaleckému posudku a s týmito skutočnosťami ani neskonfrontoval znalca. Ďalej, že sudca nekonal o vylúčení znalca na základe navrhovateľovho vyjadrenia k znaleckému posudku. Tiež, že sudca aproboval konanie znalca tým, že mu priznal znalečné bez toho, aby sa vysporiadal s navrhovateľom tvrdenými námietkami. Rovnako, že sudca zaslal navrhovateľovi neoverenú snímku zo znaleckého posudku a až na opakovanú urgenciu mu bol zaslaný originál tohto doplnenia. Napokon, že súd nezabezpečil taký znalecký posudok v tomto konaní, ktorý by bolo možné považovať za hodnoverný a takisto, že akceptoval e-mailové podania znalca.

12. Podľa § 52 ods. 2 CSP v námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti podľa prvej vety, súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Ustanovenia o odstraňovaní vád podania sa nepoužívajú.

13. Podľa § 53 ods. 3 CSP ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

14. Pokiaľ sa jedná o predmetnú námietku zaujatosti, táto sa v prevažnej časti týka procesného postupu súdu, či jeho rozhodovacej činnosti. Inak je tomu len v prípade poukazu navrhovateľa na to, že medzi sudcom a rodičmi navrhovateľa existuje nejaká komunikácia nakoľko sudca zrejme pozná názor rodičov navrhovateľa na uvedenú vec, hoci vypočutí neboli. K uvedenej časti námietky zaujatosti navrhovateľ vyslovene uviedol, že na existenciu komunikácie medzi sudcom na rodičmi navrhovateľa nemá dôkazy. Možno teda konštatovať, že pokiaľ sa prevažná väčšina námietok navrhovateľa voči sudcovi týka jeho procesného postupu vo veci a jeho rozhodovacej činnosti, uvedené námietky nie sú s poukazom na § 53 ods. 2 CSP prípustné. Skutočnosť, že existuje komunikácia medzi sudcom a účastníkmi konania je prípustnou námietkou zaujatosti, navrhovateľ sa však len domnieva, že by takáto komunikácia (a aj to len nepriama) mohla existovať, a teda na jej existenciu nevedel predložiť a ani označiť žiadne dôkazy. Z uvedených dôvodov jeho námietka zaujatosti v tejto časti neobsahuje zákonom stanovené náležitosti. Oba vyššie citované nedostatky vznesenej námietky zaujatosti majú za následok, že súd na takúto námietku zaujatosti neprihliada a vec nadriadenému súdu nepredkladá. Z uvedených dôvodov súd na námietku zaujatosti neprihliadal a vec nadriadenému súdu nepredložil.

15. Ďalej navrhovateľ na predmetnom pojednávaní uviedol, že pokiaľ sa jedná o jeho požiadavku aby mu znalec nahradil škodu 450 Eur, resp. mu vrátil uhradený preddavok v sume 450 Eur, túto myslel tak, aby mu bol v konaní štátom vrátený preddavok v sume 450 Eur, ktorý navrhovateľ zložil.

16. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, rodným listom na č. I. 10 spisu, hlásením o narodení dieťaťa na č. I. 11 spisu, správou o novorodencovi na č. I. 13 spisu, správou o prepustení z novorodeneckého oddelenia č. I. 14 spisu, záznamom o zdraví a chorobách dieťaťa a mladistvého na č. I. 15 spisu, lekárskou správou z 10. 06. 1981 na č. I. 16 spisu, lekárskou správou z 22. 06. 1981 na č. I. 17 spisu, prepúšťacou správou z hospitalizácie na psychiatrii na č. I. 18 spisu, správou ošetrovujúcemu lekárovi na č. I. 70, úradným záznamom na č. I. 138 spisu, znaleckým posudkom na č. I. 224 a nasledujúcich spisu, doplnením znaleckého posudku na č. I. 265 spisu, zo spisu 18C/71/2014 oboznámením rozsudku na č. I. 112, vyjadrením F. Z. Š. M. E. Š. na č. I. 49 uvedeného spisu a oznámením mesta Ilava na č. I. 125 uvedeného spisu, pričom zistil nasledovný skutkový stav.

17. Navrhovateľ pri svojom výsluchu uviedol, že sa v znaleckom posudku deklarovaná zhoda najmenej jednej polovice každej zo 16. znalcom skúmaných alel v reťazcoch oboch DNA (jednej patriacej navrhovateľovi, druhej - matke), javí veľmi otázna a úplná zhoda 6-tich zo 16-tich skúmaných alel u oboch uvedených osôb, málo pravdepodobná. Ako navrhovateľ zistil, taká veľká zhoda u osôb, u ktorých sa vyšetruje a potvrdzuje príbuznosť pomocou skúšky DNA, nebýva veľmi častá. Je to do očí bijúci nepomer medzi tým ako znalec konal, a tým, k akým vysokým hodnotám zhody sa dopracoval. Navyše, 3 zo 6 uvedených alel oboch vyšetrovaných osôb sú nielen rovnaké, ale rovnaké sú obe polovice alel, nachádzajúcich sa na tom istom mieste v reťazci DNA. Príčinou takejto veľkej zhody alel rodiča a jeho dieťaťa býva podľa rôznych, verejne dostupných odborných článkov neraz i to, že rodičia dieťaťa sú príbuzní. Podstata zistenia príbuznosti vyšetrovaných osôb pomocou porovnania 16 alel v reťazci DNA predmetných osôb spočíva v tom, že uvedených 16 alel, teda dedičných znakov v reťazci DNA, sú podľa zistení vedcov, najrôznorodnejšie. Ich najväčšia rôznorodosť má zabrániť zhode vyšetrovaných alel, teda ich veľkostí, daných počtom opakovaní ich úsekov na určitom mieste v reťazci DNA cudzích osôb, ktorých príbuznosť sa vyšetruje. Miera zhodnosti 16 najrôznorodnejších alel zodpovedá miere príbuznosti vyšetrovaných osôb. Na potvrdenie ich príbuznosti stačí, ak sa všetky alely, nachádzajúce sa na daných miestach v reťazci DNA, zhodujú aspoň v jednej svojej polovici. Ak sa však, zhodujú obe polovice alel nachádzajúcich sa na niekoľkých totožných miestach v reťazci DNA oboch vyšetrovaných osôb, je možné, že ide o veľmi príbuzné osoby. napr. o súrodencov, alebo o dieťa, ktorého rodičia či starí rodičia sú príbuzní. Zhodnosť oboch polovic párov alely sa odborne nazýva homozygotita. Na to, aby aj dieťa mohlo byť homozygotné na určitých miestach v reťazci DNA, ako jeho matka či otec, musí na týchto miestach byť homozygotným aj jeho druhý rodič, alebo mať aspoň veľmi podobné hodnoty daných alel. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľovi „údajní“ rodičia alebo ich rodičia sú, zrejme, príbuzní, čo je však, na základe navrhovateľovho poznania ich rodokmeňov, úplne vylúčené. Ďalej uviedol, že súd vo svojej výzve znalcovi zo dňa 08. 10. 2021 aby doplnil podaný znalecký posudok o prílohy, potrebné na zabezpečenie preskúmateľnosti záverov znaleckého posudku, úplne nesprávne vyhodnotil potrebu doplnenia posudku len o uvedené prílohy, keďže, ako navrhovateľ vo svojom poslednom vyjadrení sa upozornil súd, znalec mal vážne výhrady k tomu, aby tieto prílohy pripojil k svojmu posudku, a aby jeho výstupy mohol preskúmať niekto iný, či súd, ktorý ho poveril vypracovaním posudku alebo strany sporu, prípadne iný znalec, poverený súdom overením uvedeného posudku. Poukázal na vyhlášku MS SR č. 107/2016 Z. z., ktorej ust. § 18, ods. 4 znie: „Znalec vykoná doplnenie znaleckého úkonu, a) ak boli dodatočne zistené nové skutočnosti, majúce vplyv na závery znalca, ktoré neboli zohľadnené v podanom znaleckom úkone, a požiadava o to zadávateľ alebo ministerstvo, b) na odstránenie metodických alebo formálnych chýb v podanom znaleckom úkone z vlastného podnetu alebo na výzvu zadávateľa alebo ministerstva.“ V tejto súvislosti uviedol, že je nesporné, že v prípade znalcovho nepripojenia príloh potrebných na zabezpečenie preskúmateľnosti záverov jeho posudku, nešlo o nejakú metodickú (osnovnú) či formálnu (vonkajšiu) chybu, ale o zámer znalca zabrániť tomu aby jeho závery mohli byť overiteľné a preskúmateľné. Príčinou nepripojenia týchto príloh nebola jeho zábudlivosť, nepozornosť, či chyba v počítači alebo tlačiarňi, ako by sa mohlo zdať. Znalec svojim výrokom, že nie je dôvod, aby uvedené prílohy pripojil k svojmu posudku a aby jeho výstupy overoval a preskúmaval niekto iný, úplne spochybnil nielen svoj posudok ale i jeho neskoršie doplnenie, keďže dal jasne najavo, že sa bojí, že by niekto druhý mohol overiť a preskúmať jeho posudok. Preto je veľmi otázne, či znalec v neskôr podanom doplnení znaleckého posudku uviedol pravdivé údaje potrebné na zabezpečenie preskúmateľnosti záverov posudku, keď predtým mal vážne výhrady k ich uvedeniu v samotnom posudku. Ďalej uviedol, že súd opomenul návrh navrhovateľa na vylúčenie znalca z konania, uvedený

v jeho vyjadrení sa k znaleckému posudku zo dňa 01 . 09 . 2021 , kde navrhovateľ píše : „ Preto - jeho znalecký posudok odmietam, žiadam o vrátenie mi celej platby, ktorou som uhradil jeho predpokladané náklady na vypracovanie jeho posudku, o vybratie nového, hlavne hodnoverného, znalca, a o jeho poverenie vypracovaním nového znaleckého posudku." Tým, že súd, namiesto toho, aby opäť konal o vylúčení znalca z konania ho len výzvou zo dňa 08. 10. 2021 vyzval, aby doplnil podaný posudok o prílohy, potrebné na zabezpečenie preskúmateľnosti svojich záverov, a ak chce, aby sa vyjadril k navrhovateľovmu vyjadreniu sa k jeho posudku a uznesením č. 13Pc/17/2020-256 zo 12.10.2021, rozhodol, že znalcovi, V.. F. X. priznáva znalečné vo výške 456,11 Eur za vypracovanie znaleckého posudku, dal jasne najavo, že nemá žiadne pochybnosti o konaní znalca, ktorému plne dôveruje.

18. Zo znaleckého posudku č. 5/2021 (na č.l. 224 a nasl. spisu) vyplynulo, že úlohou znalca v predmetnej veci bolo určiť metódou založenou na analýze genetického materiálu DNA zúčastnených osôb, či podľa platného stavu v odbore genetiky možno matku E. Š.Q., J.. XX.XX.XXXX vylúčiť ako biologickú matku dieťaťa Z. Š., J.. XX.XX.XXXX, a ak ju nemožno vylúčiť ako biologickú matku dieťaťa, stanoviť hodnotu pravdepodobnosti jej materstva. Na vypracovanie znaleckého posudku bol zabezpečený bukálny ster označený „E. N., J.. XX.X.XXXX" zaistený dňa 09. 02. 2021 a bukálny ster označený „Z. N., J.. X.X.XXXX" - zaistený dňa 26. 07. 2021. Z porovnávacieho materiálu - z bukálneho steru označeného „E. N., J.. XX.X.XXXX" a z bukálneho steru označeného „Z. Š., J.. X.X.XXXX" bola izolovaná DNA, ktorá bola analyzovaná v 16-tich STR systémoch a v DNA systéme na určenie pohlavia. Z výsledkov analýzy DNA vyplýva, že E. Š., J.. XX.X.XXXX nie je možné vylúčiť, ani jedným vyšetreným STR systémom ako biologickú matku dieťaťa, od ktorého bol zaistený porovnávací materiál označený „Z. N., J.. X.X.XXXX". Ľubovoľne vybraná žena z našej populácie, iná než E. Š., J.. XX.X.XXXX, by bola ako biologická matka osoby, od ktorej bol zaistený porovnávací materiál označený „Z. Š., J.. X.X.XXXX", vylúčená s pravdepodobnosťou 99,99 999 %. Index rodičovstva bol stanovený na $PI = 615.976.690$ a pravdepodobnosť rodičovstva je $W = 99,99 999\%$. Index rodičovstva vyšší ako $PI=1000$ sa pokladá za významnú indíciu v prospech domnienky o rodičovstve. Pravdepodobnosť rodičovstva vyššia ako $W=99,75\%$ sa konvenčne označuje výrazom „rodičovstvo prakticky dokázané". Vzhľadom k tomu, že pravdepodobnosť rodičovstva pôvodcu porovnávacieho materiálu označeného „HD. N., J.. XX.X.XXXX" H. Z. N., J.. X.X.XXXX je $W = 99, 99 999 98\%$ možno konštatovať, že príbuzenský vzťah - materstvo pôvodcu porovnávacieho materiálu označeného „E. N., J.. XX.X.XXXX" H. Z.J. Š., J.. X.X.XXXX bolo prakticky dokázané. V rámci doplnenia k znaleckému posudku súdny znalec zaslal súdu tabuľku obsahujúcu kombinácie alel každej z vyšetrovaných osôb. Z predmetnej tabuľky vyplynulo, že Navrhovateľ má v každom vyšetrovanom systéme aspoň jednu alelu zhodnú s alelou matky.

19. Z rodného listu na č. I. 10 spisu, z hlásenia o narodení dieťaťa na č. I. 11 spisu a z oznámenia mesta Ilava na č. I. 125 spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 18C/71/2014 vyplynulo, že dňa 3.4.1979 v nemocnici v Ilava sa narodilo dieťa mužského pohlavia s menom Z. Š. rodičom s menami Z. Š., nar. 12.8.1950 a E. Š., V. U., J.. XX.X.XXXX. Dieťa sa narodilo živé, v 40tom týždni gravidity, ako prvé dieťa matky, s váhou 3400 g a dĺžkou 51 cm. V knihe narodení Matričného úradu F. sa v období od októbra roku 1978 až do apríla roku 1979 nenachádza zápis o narodení iného dieťaťa rodičov Z. Š., J.. XX. XX. XXXX M. E. Š. V. U., J.. XX. XX. XXXX. Jediný zápis v uvedenom období je narodenie pod por. číslom 472 - Z. Š. J.. XX. XX. XXXX.

20. V správe o novorodencovi na č. I. 13 spisu sa uvádza nasledovné. Meno matky: Š. E.. Dátum narodenia dieťaťa: X.X.XXXX. Pohlavie: U... Váha gr.: XXXX. Miera cm: XX. Č. vakcíny: XXXXC. Stav pri prepustení: zdravý novorodenec. Váha pri prepustení: XXXX g.

21. V správe o prepustení z novorodeneckého oddelenia na č. I. 14 spisu sa uvádza nasledovné. Š. Z., X.F.XXXX. Termín pôrodu: XX týždeň. Pôrod: N.. L.. Plodová voda: L.Á., E.. M. N.: XX/XX. K.: XXXX A. U.. Váha pri prepustení: XXXX g. Záver: L. J..

22. V zázname o zdraví a chorobách dieťaťa a mladistvého na č. I. 15 spisu sa uvádza nasledovné: Š. Z.. J.: X.F.XXXX. Miesto narodenia: Ilava- nemocnica. Rodičia: Z., J.. XXXX, E., J.. XXXX. Koľké tehotenstvo: F.. Koľký pôrod: I., v ústave, včasný, spontánny, záhlavím. Váha: XXXX. Dĺžka: XX cm. Očkovanie (TBC): 1235/C. Asfyxia, vnútrolebečné krvácania, iné poranenia - kolónka nevyplnená.

23. Vo vyjadrení matky a otca na č. I. 49 spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 18C/71/2014 sa uvádza: „Ďalej sa mňa matky syn pýtal počas nášho rozhovoru či som v čase tehotenstva spadla, syn uvádza, že

som v šiestom alebo siedmom mesiaci tehotenstva mala vážny úraz. To nie je pravda, povedala som mu, že sa mi šmyklo, ale som nespada. Pýtal sa ma, či si pamätám, či som náhodou nespada na brucho, nepadla som na brucho ani sa neudrela. To si veľmi dobre pamätám, to som mu odpovedala. Syn ďalej uvádza nezrovnalosti v jeho zdravotnom zázname, týkajúce sa priebehu okolností jeho narodenia. O žiadnych nezrovnalostiach nevieme, ani o tom, že by bol pridusený. Pupočník mal dvakrát obtočený, to je pravda, pretože hneď po pôrode mne matke to lekár, ktorý s pôrodom pomáhal povedal. Povedal mi aj to, že druhá slučka ho zakaždým vťahovala späť, preto som syna dlho rodila, okolo sedem hodín, ale pridusený nebol, to mi lekárka s lekárom hneď po pôrode povedali. Čo sa týka plodovej vody lekárka sa ma spýtala, či som tuhá fajčiarka, preto tá zelená plodová voda. Odpovedala som, že som nefajčiarka, ale celé tehotenstvo som pracovala v kancelárii, kde kolegovia a kolegyně sústavne fajčili, celých osem hodín, aj cez moje upozornenie, že som tehotná, nebrali na mňa ohľad. Syn mal skrátene achilove šľachy, to je pravda, že by mal vznik detskej obrny alebo čiastočné ochrnutie dolných končatín, žiadny lekár toto nepotvrdil. Akurát ma lekár neurológ či ortopéd poslal k rehabilitačnému lekárovi a tam sa jeho šľachy vyriešili.“

24. Podľa § 82 ods.1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej aj „ZR“) matkou dieťaťa je žena, ktorá dieťa porodila.

25. Podľa ods. 2 § 82 ZR dohody a zmluvy, ktoré sú v rozpore s odsekom 1, sú neplatné.

26. Ak vzniknú pochybnosti o tom, kto je matkou dieťaťa, materstvo určí na základe skutočností zistených o pôrode dieťaťa súd. Návrh môže podať žena, ktorá o sebe tvrdí, že je matkou dieťaťa, alebo otec dieťaťa, alebo ten, kto preukáže, že má na tomto určení právny záujem (ust. § 83 ZR).

27. Z vyššie citovanej právnej úpravy vyplýva, že ak vzniknú pochybnosti o tom, kto je matkou dieťaťa, určí materstvo na základe skutočností zistených o pôrode dieťaťa súd. Predmetom skúmania súdu v tomto konaní sú v súlade s § 82 ZR <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqga2v6mzwfzygc4tbm5zgcgrnhaza>> iba okolnosť pôrodu dieťaťa, lebo matkou dieťaťa môže byť určená len žena, ktorá dieťa porodila. Konanie o určenie materstva prichádza preto do úvahy najmä v prípadoch tzv. surogačného (náhradného) materstva, keď si náhradná matka a matka objednávateľka v rozpore s § 82 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqga2v6mzwfzygc4tbm5zgcgrnhaza>> ods. 2 ZR dojednali odovzdanie dieťaťa a následne vznikli komplikácie, napríklad náhradná matka sa dožaduje vydania svojho dieťaťa. Ďalej môže ku konaniu o určenie materstva dôjsť napr. v prípade nájdeného dieťaťa, dieťaťa odloženého vo verejne prístupnom inkubátore alebo aj v prípade nejasností u pôrodov utajených. Slovenská právna úprava výslovne neupravuje konanie o zapretie materstva, čo vyplýva zo skutočnosti, že materstvo nie je založené, na rozdiel od otcovstva, na domnienkach, ktoré treba vyvrátiť. Uvedené však podľa názoru súdu neznamena, že v konaní podľa § 83 ZR je možné len pozitívne určenie, t. j. určenie kto je matkou maloletého dieťaťa. Rovnako je možné v prípade, keď je v matričnej knihe vedená ako matka iná osoba, než ktorá dieťa porodila určiť, že táto nie je matkou dieťaťa (k uvedenému napr. KOTRECOVÁ, Alexandra, SMYČKOVÁ, Romana, ŠTEVČEK, Marek, TOMAŠOVIČ, Marek a kol. Civilný mimosporový poriadok. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2017, str. 374). V zásade je teda možné pripustiť tak negatívny petit obmedzujúci sa na určenie, že zapísaná matka nie je skutočnou matkou dieťaťa, ako aj petit pozitívny, keď súd po tom, čo zistí, že zapísaná matka nie je matkou dieťaťa a zároveň po tom, čo sa mu podarí na základe vykonaného dokazovania ohľadne okolností pôrodu zistiť, kto je skutočnou matkou dieťaťa, určí materstvo tejto skutočnej matky k dieťaťu. Preto pokiaľ sa navrhovateľ domáhal jednak určenia, že jeho matka je neznáma a prípadne určenia materstva konkrétnej v súdnom konaní zistenej matky, možno uvedené petitivy (ktorych doslovným znením súd viazaný nie je) považovať za prípustné. Navrhovateľ ako dieťa, ku ktorému má byť materstvo určené, zároveň rozhodne je osobou, ktorá má na uvedenom určení právny záujem, a preto je aktívne legitimovanou osobou v konaní.

28. V prejedávanom prípade však nebolo zistené, že by v rodnom liste zapísaná matka nebola skutočnou matkou Navrhovateľa, keď ako už bolo uvedené vyššie zo znaleckého posudku v znení jeho doplnenia jednoznačne vyplynulo, že E. Š., J.. XX.X.XXXX nie je možné vylúčiť, ani jedným vyšetreným STR systémom ako biologickú matku dieťaťa, od ktorého bol zaistený porovnávací materiál označený „Z. N., J.. X.X.XXXX“. Lubovoľne vybraná žena z našej populácie, iná než E. Š., J.. XX.X.XXXX, by bola ako biologická matka osoby, od ktorej bol zaistený porovnávací materiál označený „Z. Š., J.. X.X.XXXX“, vylúčená s pravdepodobnosťou 99,99 999 %. Index rodičovstva bol stanovený na PI = 615.976.690 a

pravdepodobnosť rodičovstva je $W = 99,99\ 999\%$, s tým, že už index rodičovstva vyšší ako $PI=1000$ sa pokladá za významnú indíciu v prospech domnienky o rodičovstve a už pravdepodobnosť rodičovstva vyššia ako $W=99,75\%$ sa konvenčne označuje výrazom „rodičovstvo prakticky dokázané“. V rámci doplnenia k znaleckému posudku súdny znalec zaslal súdu tabuľku obsahujúcu kombinácie alel každej z vyšetrovaných osôb. Z predmetnej tabuľky vyplynulo, že Navrhovateľ má v každom vyšetrovanom systéme alelu zhodnú s alelou svojej matky. Súd uvedený znalecký posudok vrátane jeho doplnenia považoval za vnútorne logický a presvedčivý, keď je všeobecne známou skutočnosťou, že gén (t. j. úsek DNA) každého jedinca sa skladá (obvykle) z dvoch alel, pričom každá pochádza od jedného rodiča <<https://sk.wikipedia.org/wiki/Rodi%C4%8D>>. Pokiaľ teda z porovnávaných vzoriek vyplynulo, že navrhovateľ má v každom vyšetrovanom systéme zhodnú alelu s alelou, ktorá patrí matke, ktoré je zapísaná v jeho rodnom liste, nemožno mať žiadne pochybnosti, že uvedená matka je matkou navrhovateľa. Súd pritom nemal žiadne pochybnosti ani o zákonnosti uvedeného dôkazu, keď žiadnym spôsobom neboli osvedčené pochybnosti navrhovateľa o tom, že znalec nemusel získať vzorku DNA od matky, ktorá je zapísaná v jeho rodnom liste, ale od inej osoby. Navrhovateľ tieto svoje domnienky totiž odvodzoval nanajvýš od toho, že znalec neodobral vzorku DNA matky v svojom sídle alebo na svojom pracovisku, ale z dôvodov, ktoré navrhovateľ nepovažoval za presvedčivé, vycestoval za matkou navrhovateľa do miesta jej bydliska. K uvedenému súd považuje za potrebné uviesť, že skutočnosť že znalec cestoval za účelom odobrania vzorky matke do jej bydliska, nebola svojvoľnou ustanoveného znalca, ale ako vyplýva z úradného záznamu na č.l. 138 spisu, znalec vopred telefonicky žiadal súd o usmernenie ako má vo veci postupovať, keď mu matka oznámila, že sa pre svoj zlý zdravotný stav na vyšetrenie k nemu nemôže dostaviť. Následne až po tom, čo konajúci súd s vycestovaním znalca za matkou súhlasil a uznesením zo dňa 8.1.2021 uložil navrhovateľovi zložiť ďalší preddavok na trovy spojené s vypracovaním znaleckého posudku, slúžiaci aj na pokrytie cestovných nákladov znalca, znalec k uvedenému vycestovaniu za matkou navrhovateľa pristúpil. Uvedený nepriaznivý zdravotný stav matky navyše súd mal preukázaný lekárskou správou matky na č.l. 73 spisu, z ktorej vyplýva, že matka trpí viacerými chronickými ochoreniami a z tohto dôvodu jej ošetrojúci lekár neodporujúce dlhodobé sedenie, cestovanie, či verejné stravovanie. Navrhovateľ na viacerých miestach svojich písomných podaní uvedený nepriaznivý zdravotný stav matky spochybnil. Okrem skutočnosti, že na preukázanie týchto svojich tvrdení nepredložil žiadne dôkazy a ani takéto dôkazy neoznačil, navrhovateľ tiež opomína, že ak by aj zdravotný stav matky nebol až tak zlý, že by vylučoval cestu k znalcovi a späť (hoci matka a otec podľa vlastných tvrdení ako aj podľa tvrdení navrhovateľa na pojednávaní dňa 19.1.2022 nemajú auto, a teda by museli cestovať prostriedkami hromadnej dopravy), len zo samotnej tejto skutočnosti nemožno ešte vyvodiť, že pokiaľ sa súdny znalec stretol s matkou v domácom prostredí, jej vzorku DNA neodobral, ale odobral vzorku DNA inej osoby. Nelogickosť uvedených tvrdení navrhovateľa je o to pravdepodobnejšia, že pokiaľ z výsledkov znaleckého posudku vyplynulo, že pravdepodobnosť rodičovstva medzi osobami, ktorým patrili porovnávacie vzorky (jedna navrhovateľova a druhá E. Š. alebo, podľa navrhovateľa, patriaca inej osobe), je $99,99999\%$ a index rodičovstva bol stanovený na 615 976 690, je zrejmé, že pokiaľ znalec neodobral vzorku p. E. Š., musel ju odobrať skutočnej matke navrhovateľa, ktorú teda znalec musel nejakým spôsobom identifikovať a zároveň musel získať jej súhlas s odobratím vzorky. Na závery znaleckého posudku pritom nemal žiadny vplyv ani poukaz navrhovateľa na to, že znalec sa s ním chcel stretnúť na rôznych miestach v okolí Nitry, či Nových Zámok, čo navrhovateľ považoval nanajvýš za podozrivé, hoci súdny znalec dôvody takéhoto svojho konania vysvetlil (tým, že ak by sa stretli na takýchto miestach vedel by si odobratie vzoriek od navrhovateľa spojiť s inou znalcovskou činnosťou a teda cestovné náklady neúčtovať navrhovateľovi), keď k odobratiu vzoriek navrhovateľa na týchto miestach nakoniec nedošlo. Z obsahu spisu je totiž jednoznačné, že vzorky boli od navrhovateľa získané v mieste činnosti ustanoveného súdneho znalca. Zároveň v konaní nevyšlo najavo ani to, že by mal ustanovený súdny znalec akýkoľvek vzťah k účastníkom konania, či k predmetu konania, čo bolo zároveň dôvodom, pre ktorý súd znalca z vykonávania úkonov v tomto konaní uznesením č.k. 13Pc/17/2020-163 zo dňa 26.5.2021 (z dôvodov, v ňom bližšie špecifikovaných) nevyhlásil. Napokon, nie sú pravdivé ani tvrdenia navrhovateľa, že by sa jeho rodičia k podanému návrhu a ani k samotnému znaleckému posudku nevyjadrili, z čoho navrhovateľ v prvom prípade usudzoval, že nemajú námietky voči argumentácii navrhovateľa, a v druhom prípade, že súhlasia s jeho námietkami voči znaleckému posudku, keď jeho matka v písomnom podaní na č.l. 69 spisu s podaným návrhom nesúhlasila (uvedené vyjadrenie bolo navyše navrhovateľovi riadne doručené a on sa k nemu vyjadril písomným podaním na č.l. 87) a písomným podaním na č.l. 283 spisu matka výslovne s podaným znaleckým posudkom súhlasila. Bez relevancie vo vzťahu k zákonnosti uvedeného znaleckého posudku je pritom i skutočnosť, že súdny znalec reagoval na výhrady k svojmu postupu v konaní len e-mailom na č.l. 161 až 162 spisu, keď súdny znalec jednak vysvetlil, z akého dôvodu komunikoval v danom

prípade so súdom touto formou (v relevantnom čase sa nachádzal na kúpeľnej liečbe) a zároveň ani z platnej právnej úpravy nevyplýva, že by podanie, ktoré nie je podaním vo veci samej, nemohlo byť súdu doručené uvedeným spôsobom (Podľa § 123 ods. 2 CSP je podaním vo veci samej najmä žaloba, vzájomná žaloba, zmena žaloby, späťvzatie žaloby, odpor, odvolanie, dovolanie, a ak to z povahy veci vyplýva, aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia a ust. § 125 ods. 2 CSP o potrebe dopĺňať podania urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu sa vzťahuje len na podania vo veci samej.). Záverom súd k hodnovernosti predmetného znaleckého posudku udáva, že pokiaľ navrhovateľ súdu na pojednávaní dňa 19.1.2022 vytýkal, že súd (po druhý krát už) nerozhodoval o jeho námietke zaujatosti uvedeného znalca obsiahnutej v jeho vyjadrení k znaleckému posudku, je potrebné uviesť, že navrhovateľ v uvedenom vyjadrení nežiadal aby súd ustanoveného znalca vylúčil z predmetného konania, ale tak ako to vyplýva z č.l. 249 a 251 spisu, aby súd ustanovil do konania nového znalca a tohto poveril vypracovaním nového znaleckého posudku. Podľa obsahu sa teda jednalo o žiadosť navrhovateľa o nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania, ktorej žiadosti však súd nevyhovel, keď z dôvodov uvedených vyššie považoval predložený znalecký posudok za hodnoverný a jednoznačný, navyše plne súladný s ďalšími v konaní vykonanými dôkazmi (viď. odseky nižšie).

29. Predložený znalecký posudok nie je v rozpore ani s ďalšími listinnými dôkazmi, keď ako už bolo uvedené vyššie, rodný list navrhovateľa na č.l. 10 spisu zodpovedá údajom o rodičoch dieťaťa a údajom o dieťati v hlásení o narodení dieťaťa (na č.l. 11 spisu) ako aj oznámeniu matričného úradu Mesta Ilava, z ktorého vyplynulo, že v knihe narodení predmetného matričného úradu za obdobie od r. 1978 do apríla r. 1979 sa nachádza pod č. 472 len zápis o narodení navrhovateľa, nar. 3.4.1979 a nie aj zápis o inom dieťati rodičov Z. Š. a E. Š.. Zároveň už citované hlásenie o narodení dieťaťa je pokiaľ sa jedná o osobu matky ako aj údajov dieťaťa totožné aj so správou o novorodencovi (na č. 13 spisu), kde sú totožne uvedené váha dieťaťa (3400 g), jeho miery (51 cm), či jeho pohlavie (mužské) a v posledne citovanej správe je uvedené i č. vakcíny, ktorou bolo dieťa vakcinované, ktorá je totožná s číslom vakcíny uvedenom v zázname o zdraví a chorobách dieťaťa a mladistvého na č.l. 15 spisu. I uvedený záznam potom v časti označenia dieťaťa a jeho rodičov zodpovedá už vyššie citovaným lekárskeým záznamom, týmto záznamom zodpovedá aj pokiaľ sa jedná o opis pôrodu dieťaťa (dieťa narodené v ústave, záhlavím, pochádzajúce z prvého tehotenstva, narodené s hmotnosťou 3400 g a dĺžkou 51 cm). I v správe o prepustení z novorodeneckého oddelenia na č.l. 14 spisu sú okrem totožne uvedených osobných údajov dieťaťa (meno a priezvisko, dátum narodenia) uvedené totožné údaje o jeho pôrodnej váhe a dĺžke, o tom, že pôrod prebehol spontánne, záhlavím, i údaj o jeho váhe pri prepustení z ústavného zariadenia (3420 g), ktorý je totožný s údajom o váhe dieťaťa uvedeným v správe o novorodencovi na č.l. 13 spisu. Pokiaľ pritom navrhovateľ v podanom návrhu tvrdí, že vyššie citované zdravotné záznamy sú v rozpore so záverom lekárskej správy z neurologického vyšetrenia dieťaťa (navrhovateľa) zo dňa 10. 06.1981, ktoré viedla MUDr. Ňaňová, kde sa uvádza, že dieťa trpí tam bližšie popísanými zdravotnými problémami, ako dôsledok popôrodného stavu dieťaťa, spôsobeného, dysfunkciou plodovej vody, je potrebné uviesť, že už v správe o prepustení z novorodeneckého oddelenia (na č.l. 14 spisu) sa uvádza opis plodovej vody ako: hustá, zelená, čo je v plnom súlade s opisom pôrodu matkou vo vyjadrení na č.l. 49 spisu vedeného Okresným súdom Trenčín pod. sp. zn. 18C/71/2014, kde matka uviedla: „čo sa týka plodovej vody lekárka sa ma spýtala, či som tuhá fajčiarka, preto tá zelená plodová voda. Odpovedala som, že som nefajčiarka, ale celé tehotenstvo som pracovala v kancelárii, kde kolegovia a kolegyně sústavne fajčili, celých osem hodín, aj cez moje upozornenie, že som tehotná, nebrali na mňa ohľad.“

30. Ďalej navrhovateľ v podanom návrhu poukázal na prepúšťaciu správu z hospitalizácie na psychiatrickom oddelení v nemocnici v Pezinku zo dňa 10.06.2008, kde je v časti osobná anamnéza (predchorobie) uvedené, že pôrod pacienta (navrhovateľa) bol protrahovaný (preťahovaný), a že, počas pôrodu, došlo k jeho priduseniu (asfyxii) pupočníkom. Odborná spisba ako príčinu Detskej mozgovej obrny či ľahkej mozgovej nedostatočnosti dieťaťa podľa názoru navrhovateľa uvádza, okrem iného, hlavne ťažkosti rodičky a dieťaťa pri pôrode, ako napríklad preťahovaný pôrod, pridusenie dieťaťa pupočníkom alebo vážne zranenie matky a plodu pred pôrodom, či počas neho. Jeho matka mu opakovane pri opise pôrodu uvádzala, že tento pôrod bol ťažký, nakoľko dieťa malo dva krát pupočník obtočený okolo krku. Napriek uvedenému lekárskej správy z prvých dní jeho života skutočnosť, že dieťa bolo pridusené pupočníkom, neuvádzajú. K uvedenému je potrebné uviesť, že je správny poukaz navrhovateľa na to, že v predmetnej lekárskej správe na č.l. 18 spisu je uvedené „protrahovaný pôrod, asfyxia pupočníkom“, ďalej však z uvedenej správy vyplýva, že uvedená anamnéza bola získaná od

samotného navrhovateľa, keď v ďalších riadkoch uvedenej správy sa o. i. uvádza „iné látky neudáva“, či „preferuje víno, skúsenosti s inými PA látkami neguje“, ale tiež „som už vyčerpaný, neviem, ako ďalej, začalo sa to vtedy, keď mi rodičia dovolili bývať u nich na záhrade“. Skutkové tvrdenia potrebné na vypracovanie predmetnej správy boli teda získané od navrhovateľa, ktorý tieto tvrdenia získal od svojej matky, ktorá mu svoj pôrod uvedeným spôsobom opisovala, čo je plne v súlade s tým, ak sa k pôrodu navrhovateľa vyjadrila jeho matka vo vyjadrení k návrhu na začatie konania, keď uviedla „ja viem len to, že S.. K. prišiel na pôrodnú sálu a povedal sestričke, aby sa mi zvalila na brucho a vtedy som porodila syna. Potom mi pani doktorka povedala, že je zdravý a v poriadku. A povedala mi, že mal pupočník obtočený dvakrát okolo krku, preto pôrod trval dlhšie. Tá druhá slučka ho vťahovala späť a tým, že sa mi sestrička zvalila na brucho, mi to pomohlo. Toto si pamätám zo svojho pôrodu.“ Z uvedeného teda vyplýva, že matka navrhovateľa si zo svojho pôrodu pamätá toľko, že pôrod trval dlhšie, že sa podaril až po tom, ako sa matka zvalila na brucho a že jej následne lekárka povedala, že navrhovateľ mal pupočník dva krát obtočený okolo krku. Uvedenú spomienku matka povedala navrhovateľovi a ten ju v rámci opisu svojej anamnézy povedal v rámci hospitalizácie na psychiatrickom oddelení. Ďalej z vykonaných dôkazov vyplýva, že v ani jednej z lekárskejších správ týkajúcich sa pôrodu navrhovateľa či obdobia bezprostredne po ňom nasledujúcom nevyplýva, že by bol navrhovateľ pupočníkom a ani žiadnym iným spôsobom pridusený. V zásade pritom prichádzajú do úvahy minimálne tri možné dôvody uvedeného nesúladu. Prvým je skutočnosť, že navrhovateľ v skutočnosti nemal pupočník dva krát obtočený okolo krku, ako si to pamätá jeho matka z rozprávania pôrodnice, a teda ani nebol pridusený, keď matka si pre odstup času alebo pre celkovú náročnosť pôrodu nemusí správne pamätať to, čo je pôrodnica o pôrode uviedla. Druhým je skutočnosť, že navrhovateľ síce mal pupočník obtočený okolo krku, tento však nezovrel jeho dýchacie cesty dostatočne silno (alebo dlho) na to, aby bol navrhovateľ ako dieťa pridusený (tomuto konštatovaniu nasvedčuje časť vyjadrenia matky na č.l. 49 spisu vedeného Okresným súdom Trenčín pod. sp. zn. 18C/71/2014, kde matka uviedla: „Syn ďalej uvádza nezrovnalosti v jeho zdravotnom zázname, týkajúce sa priebehu okolností jeho narodenia. O žiadnych nezrovnalostiach nevieme, ani o tom, že by bol pridusený. Pupočník mal dvakrát obtočený, to je pravda, pretože hneď po pôrode mne matke to lekár, ktorý s pôrodom pomáhal povedal. Povedal mi aj to, že druhá slučka ho zakaždým vťahovala späť, preto som syna dlho rodila, okolo sedem hodín, ale pridusený nebol, to mi lekárka s lekárom hneď po pôrode povedali.“), prípadne skutočnosť, že pupočník navrhovateľ obtočený mal, avšak nie okolo krku, ale okolo ramien, a teda k priduseniu nedošlo a podobne. A tretím dôvodom môže byť, že navrhovateľ skutočne bol pri pôrode pridusený pupočníkom, avšak uvedená skutočnosť nebola do záznamu o zdraví a chorobách dieťaťa a mladistvého (na č.l. 15 spisu) zaznamenaná, či už nedbanlivosťou alebo úmyselným konaním príslušného zdravotného pracovníka. Bez ohľadu na to, ktorý z uvedených dôvodov je správny, je však potrebné uviesť, že samotná skutočnosť, že pôrod navrhovateľa mohol byť komplikovanejší (ale aj byť nemusel) ako to vyplýva z lekárskejších správ, ktoré tvoria jeho zdravotnú dokumentáciu, žiadnym spôsobom nespochybňujú materstvo v rodnom iste zapísanej matky k navrhovateľovi, ale predstavujú nanajvýš pochybenia zdravotníckych pracovníkov pri vedení dokumentácie alebo pri vedení pôrodu.

31. Ďalej súd udáva, že v konaní o určenie materstva súd podľa platnej právnej úpravy materstvo určuje podľa skutočností zistených o pôrode dieťaťa. V tejto súvislosti sú preto irelevantné poukazy navrhovateľa na to, že sa mu matka mala priznať, že v čase tehotenstva dva krát spadla, keď navyše matka uvedené skutočnosti poprela (vo vyjadrení na č. l. 49 spisu Okresného súdu Trenčín, kde uviedla „Ďalej sa mňa matky syn pýtal počas nášho rozhovoru či som v čase tehotenstva spadla, syn uvádza, že som v šiestom alebo siedmom mesiaci tehotenstva mala vážny úraz. To nie je pravda, povedala som mu, že sa mi šmyklo, ale som nespada. Pýtal sa ma, či si pamätám, či som náhodou nespada na brucho, nepadla som na brucho ani sa neudrela. To si veľmi dobre pamätám, to som mu odpovedala.“) a ak by aj skutočne počas svojho tehotenstva spadla, uvedené je bez akéhokoľvek súvisu s tým, či následne porodila navrhovateľa. Rovnako irelevantné sú i pochybnosti navrhovateľa o otcovstve k jeho osobe, keď podľa navrhovateľa jeho otcom by mohol byť H. I., či niekto iný z jeho rodiny, keď predmetom konania nie je určenie otcovstva k navrhovateľovi (ktoré sa zakladá domnienkami otcovstva), ale určenie materstva (ktoré sa zakladá aktom zrodenia), a navyše o návrhu navrhovateľa na určenie prípustnosti zapretia otcovstva bolo už právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 18C/71/2014-112 zo dňa 8.9.2014, ktorým bol takýto návrh navrhovateľa zamietnutý.

32. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam potom súd návrh navrhovateľa na určenie materstva zamietol.

33. Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k znaleckému posudku (na č.l. 242 a nasl. spisu) žiadal, aby mu súdny znalec vrátil zaplatený preddavok v sume 450 Eur, prípadne aby mu nahradil škodu v uvedenej výške. Na pojednávaní dňa 19.1.2022 tento svoj návrh prekvalifikoval tak, že sa domáha, mu bol v konaní štátom vrátený preddavok v sume 450 Eur, ktorý navrhovateľ zložil. K uvedenej požiadavke súd uvádza, že platná právna úprava neumožňuje, aby bol strane sporu (účastníkovi konania) vrátený už zaplatený preddavok. Uhradený preddavok totiž predstavuje trovy konania, ktoré je možné strane sporu (účastníkovi) nanajvýš nahradiť. Pokiaľ sa potom jedná o ustanovenia upravujúce otázku náhrady trov konania, Civilný mimosporový poriadok vychádza zo všeobecnej zásady, v zmysle ktorej ak tejto zákon neustanovuje inak, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov, ktoré mu v konaní vznikli. Z uvedenej zásady zákon pripúšťa výnimku len v troch prípadoch. V konaní vo veciach určenia rodičovstva možno priznať náhradu trov konania účastníkom, ktorí boli v konaní úspešní, proti účastníkom, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať (§ 53 CMP). Ak účastník, jeho zástupca alebo ten, kto mal v konaní nejakú povinnosť, zavinil trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, je povinný ich nahradiť (§ 54 CMP). Súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé (§ 55 CMP). V prejednávanom prípade však navrhovateľ v prvom rade nebol účastníkom úspešným v konaní (keď jeho návrh na určenie materstva bol zamietnutý), zároveň v prípade sumy 450 Eur zloženej ako preddavok, nejde o trovy, ktoré by inak neboli vznikli a ktoré zavinil súdny znalec, či štát porušením nejakej svojej povinnosti a napokon v prejednávanom prípade sa nejedná ani o prípad, kedy by vzhľadom na okolnosti prípadu bolo spravodlivé, by boli uvedené trovy konania navrhovateľovi nahradené. Samotná skutočnosť, že sa navrhovateľ nestotožnil s postupom súdneho znalca v konaní a so závermi jeho znaleckého posudku, takýto dôvod nepredstavuje. Preto súd vo vzťahu k účastníkom konania o trovách konania vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keď navrhovateľovi náhradu trov konania priznať nebolo možné (už z dôvodov uvádzaných vyššie) a pokiaľ sa jedná o trovy konania jeho rodičov (kde by prichádzala do úvahy buď aplikácia § 52 CMP alebo aj aplikácia § 53 CMP) títo si v konaní náhradu žiadnych trov neuplatnili.

34. Uznesením č. k. 13Pc/17/2020-256 zo dňa 12.10.2021 v spojení s opravným uznesením č. k. 13Pc/17/2020-272 zo dňa 19.11.2021 súd znalcovi priznal znalečné v sume 456,11 Eur, z ktorej sumy bola čiastka 450 Eur uhradená zo zloženého preddavku navrhovateľom a suma 6,11 Eur z rozpočtových prostriedkov súdu. Štát tak v konaní vynaložil trovy v sume 6,11 Eur.

35. Civilný mimosporový poriadok a ani Civilný sporový poriadok neobsahuje komplexnú právnu úpravu trov, ktoré v konaní vynaložil štát. Platná právna úprava o trovách konania štátu sa obmedzuje len na ust. § 57 CMP, z ktorého možno vyvodiť, že o trovách konania štátu je súd povinný rozhodnúť aj bez návrhu a na ust. § 50 ods. 3, 4 CMP, § 251 ods. 1 CMP, § 271 CMP a § 155 ods. 3 CSP, ktoré upravujú prípady, v ktorých štát trovy konania znáša a z tohto dôvodu nepripadá do úvahy, aby mu boli nahradené. Z uvedeného možno v prvom rade vyvodiť, že pokiaľ platná právna úprava ukladá súdu povinnosť o trovách konania štátu rozhodovať z úradnej moci a zároveň taxatívne (presne) vypočítava prípady, kedy štátu náhrada trov konania neprináleží, je zrejmé, že v ostatných prípadoch je potrebné o trovách konania štátu vždy rozhodnúť a v zásade na ich úhradu niektorú zo strán (alebo obe), prípadne niektorého z účastníkov konania (prípadne viacerých z nich) zaviazať. V prejednávanom prípade sa nejedná o konanie, v ktorom štát trovy znáša zo svojho, preto aplikujúc § 55 CMP mal súd za to, že by nebolo spravodlivé, aby štát znášal trovy, ktorých vznik nezavinil v konaní, ktorého nebol účastníkom. Z dôvodu, že súd znalecké dokazovanie, v ktorom uvedené trovy konania vznikli, nariadil na preukázanie skutočností tvrdených navrhovateľom (že v rodnom liste zapísaná matka jeho matkou v skutočnosti nie je), čo bolo napokon aj dôvodom, pre ktorý súd podľa § 49 ods. 2 CMP navrhovateľa zaviazal k zloženiu preddavku, a navrhovateľ navyše v konaní ani úspešný nebol, zaviazal súd navrhovateľa uhradiť uvedené trovy štátu v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet Okresného súdu Veľký Krtíš.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Veľký Krtíš.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a uvedie sa spisová značka. Okrem toho sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie vo výroku, v ktorom mu bola uložená peňažná povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.